

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: DFH Haus CZ, s. r. o.**, se sídlem Žákava 162, 332 04 Nezvěstice, *zastoupeného Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem, se sídlem Brno, Divadelní 4*, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, čj. 4937/15/5200-11431-706012,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Předmět řízení

Žalobce se žalobou ze dne 8. 4. 2015, Krajskému soudu v Plzni doručenou prostřednictvím datové zprávy dne 17. 4. 2015, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, čj. 4937/15/5200-11431-706012 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*správce daně*“) ze dne 13. 6. 2014, čj. 1266923/14/2300-14500-403121 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu

zastaveno řízení o návrhu žalobce na povolení obnovy vyměřovacích řízení na dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2011.

Postup správců daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní, upravuje daňový řád.

[III] Žaloba

Žalobce připomněl, že předmětem sporu je posouzení, zda byla dodržena šestiměsíční lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2011 po obdržení výsledků daňové kontroly provedené německým finančním úřadem u mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG a u spojené osoby DFH Musterhäuser GmbH. Sporným je den, kdy žalobce výsledky daňové kontroly od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG obdržel. Žalobce dle svého názoru doložil, že výsledky daňové kontroly obdržel od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dne 19. 6. 2013 a při podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 dne 19. 12. 2013 jej podal v šestiměsíční lhůtě. Naproti tomu žalovaný míní, že žalobce výsledky daňové kontroly obdržel od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dříve, než dne 19. 6. 2013, a proto k podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 dne 19. 12. 2013 došlo po šestiměsíční lhůtě.

Na základě výsledků daňové kontroly u mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG a u spojené osoby DFH Musterhäuser GmbH v SRN, která se týkala kontroly let 2005 – 2007, podal žalobce dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti OKAL CZ s.r.o. za roky 2005, 2006, 2010 a 2011. O konečných výsledcích kontroly byla mateřská společnost DFH Fertighaus Holding AG informována na základě platebních výměrů, které obdržela dne 17. 5. 2013, a společnost OKAL CZ s.r.o. (žalobce) o tom byla mateřskou společností DFH Fertighaus Holding AG informována dne 19. 6. 2013 dopisem ze dne 18. 6. 2013. Daňová kontrola v Německu se týkala mimo jiné převodních cen, které byly fakturovány společností OKAL CZ s.r.o., dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti OKAL CZ s.r.o. za roky 2005, 2006, 2010 a 2011 proto podal žalobce v souladu s Úmluvou o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisku spojených podniků č. 90/436/EHS publikované ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 93/2006, tzv. Arbitrážní konvencí. V platebních výměrech na rok 2005 a 2006 je odkazováno na zprávu o kontrole ze dne 20. 12. 2012, která byla vydána finanční správou spolkové země Porýní – Falc, pracoviště Koblenz. Část, která se týká společnosti OKAL CZ s.r.o., je uvedena pod bodem 1.9 této zprávy. Bod 1.9 uvedené zprávy zmiňuje úpravu cen, a to v závislosti na výsledcích ukončeného mezinárodního dohadovacího řízení (řešení případu dohodou dle Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků). Mezinárodní dohadovací řízení probíhalo na roky 2002, 2003 a 2004, a to v souvislosti s úpravou cen v těchto letech. Na základě kontroly v Německu byly upraveny ceny a společnost OKAL CZ s.r.o. podala dne 20. 12. 2007 dodatečná daňová přiznání. Protože finanční úřad nesouhlasil s doměřením a úpravou cen na německé straně, bylo zahájeno mezinárodní dohadovací řízení. To bylo ukončeno v srpnu 2012 a dodatečné platební výměry

vydané Finančním úřadem v Blovicích byly společnosti OKAL CZ s.r.o. doručeny dne 17. 9. 2012. Daňová kontrola v Německu, která se týkala let 2005 – 2007, přihlédla k výsledkům tohoto arbitrážního řízení a upravila ceny tak, aby obsahovaly 5 % ziskovou přírážku. Úprava cen byla provedena a zjištěna jen za roky 2005 a 2006. Úprava cen neproběhla do fakturováním rozdílů, neměla tedy dopad do účetnictví společnosti OKAL CZ s.r.o. a došlo pouze k podání dodatečných přiznání a úpravě daňových základů a daně.

Na základě informace o konečných výsledcích kontroly mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG, které společnost OKAL CZ s.r.o. obdržela dne 19. 6. 2013 od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dopisem ze dne 18. 6. 2013, podala dne 27. 6. 2013 společnost OKAL CZ s.r.o. dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2005, 2006, 2010 a 2011. Dodatečným platebním výměrem Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, čj. 816251/13/2304-24801-401538 ze dne 8. 7. 2013 byla vyměřena daňová ztráta u daně z příjmů právnických osob za rok 2006 ve výši 5.621.440 Kč. Aby narovnání stavu transferových cen mezi spřízněnými osobami nebylo iluzorní a mělo ekonomické ratio, podal žalobce i dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 a v nich uplatnil snížení základu daně o daňovou ztrátu za rok 2006 ve výši 1.040.583,- Kč za rok 2011 a ve výši 3.210.867,- Kč za rok 2010. Na to Finanční úřad pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, rozhodnutím čj. 819349/13/2304-24801-401538 ze dne 13. 9. 2013 a čj. 819339/13/2304-24801-401538 ze dne 13. 9. 2013 zastavil řízení ve věci podaných dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 z důvodu, že podle § 38p odst. 1 zákona o daních z příjmů nelze dodatečně uplatnit snížení základu daně o daňovou ztrátu, pokud současně není dodatečně zvýšen základ daně. Jestliže Finanční úřad pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, dodatečným platebním výměrem čj. 816251/13/2304-24801-401538 ze dne 8. 7. 2013 vyměřil daňovou ztrátu u daně z příjmů právnických osob za rok 2006 ve výši 5.621.440,- Kč, pak, aby narovnání stavu transferových cen mezi spřízněnými osobami skutečně nebylo iluzorní a mělo ekonomické ratio, je spravedlivé, aby základ daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 byl snížen o daňovou ztrátu za rok 2006, a pokud tomu brání § 38p odst. 1 zákona o daních z příjmů, pak je třeba najít jinou procesní cestu, kterou bude možné docílit snížení základu daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 o daňovou ztrátu za rok 2006.

Žalobci dále připomněl (a částečně i citoval) judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozhodnutí ze dne 27. 3. 2007, čj. 8 Afs111/2005 - 106, ze dne 28. 5. 2013, čj 2 Afs 77/2012 – 21, ze dne 22. 7. 2013, čj. 8 Afs 45/2012 – 47 a ze dne 27. 2. 2014, čj. 9 Afs 41/2013–33. Na základě toho žalobce konstatoval, že jestliže podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze vyšší částku daňové ztráty uplatnit v doměřovacím řízení a ve vyměřovacím řízení, pak není důvodu, proč by vyšší částku daňové ztráty nebylo možné uplatnit také v obnoveném vyměřovacím řízení.

Procesní cestou, kterou by bylo možné docílit snížení základu daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 o daňovou ztrátu za rok 2006, je povolením obnovy řízení otevřít vyměřovací řízení dle řádných přiznání k dani příjmů právnických osob za roky 2010 (podaného dne 30. 6. 2011) a 2011 (podaného dne 29. 6. 2012) a ve vyměřovacím řízení

uplatnit daňovou ztrátu za rok 2006. U návrhu na povolení obnovy řízení ve věci vyměření daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 a v obnoveném řízení ve věci řádných přiznání k dani příjmů právnických osob za roky 2010 (podaného dne 30. 6. 2011) a 2011 (podaného dne 29. 6. 2012) při uplatnění daňové ztráty za rok 2006 ve výši 1.040.583,- Kč za rok 2011 a ve výši 3.210.867,- Kč za rok 2010 je nutné šestiměsíční lhůtu počítat od 19. 6. 2013 a uplynula dne 19. 12. 2013. Datum 19. 6. 2013 plyne z dopisu ze dne 18. 6. 2013 od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG o výsledcích kontroly, který byl společností OKAL CZ s.r.o. doručen dne 19. 6. 2013. Dodržení lhůty 6 měsíců pro podání návrhu na povolení obnovy řízení je proto správné počítat od 19. 6. 2013 a nikoliv od 17. 5. 2013 jak tvrdí žalovaný. K tomu žalobce předložil časovou chronologii dat významných pro věc a pokračoval, že datum 17. 5. 2013 je uvedeno jako den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob ze dne 20. 6. 2013, 22. 6. 2013, 24. 6. 2013 za roky 2005, 2006, 2010 a 2011, podaných dne 27. 6. 2013. Z vysvětlení ze dne 21. 6. 2013 k těmto dodatečným přiznáním, podanému dne 27. 6. 2013, plyne, že dne 17. 5. 2013 se společnost DFH Musterhäuser GmbH dozvěděla o platebních výměrech. Z toho plyne, že datum 17. 5. 2013 uvedené jako den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání je chybné, jelikož datum 17. 5. 2013 je den doručení platebních výměrů společnosti DFH Musterhäuser GmbH, a nikoliv žalobci. O nesprávnosti data 17. 5. 2013 jako dne zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání svědčí i výše uvedené časová chronologie jednotlivých dat.

Žalobce proto souhlasí se žalovaným v tom, že uvedené skutečnosti byly mateřské společnosti známy dne 17. 5. 2013. Žalobci však byly známy až dne 19. 6. 2013 z dopisu ze dne 18. 6. 2013. Z popsané časové chronologie jednotlivých dat je vidět, že žalobce se o důvodech pro podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 nedozvěděl dne 17. 5. 2013, jak tvrdí žalovaný, protože dne 17. 5. 2013 se o platebních výměrech dozvěděla společnost DFH Musterhäuser GmbH. Datum 17. 5. 2013 je uvedeno v červeném písmu v modrém razítku na platebních výměrech vystavených německým finančním úřadem pro společnost DFH Musterhäuser GmbH. Datum 17. 5. 2013 označené žalobcem v dodatečných přiznáních proto není správné, protože žalobce správně měl den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob ze dne 20. 6. 2013, 22. 6. 2013, 24. 6. 2013 za roky 2005, 2006, 2010, a 2011, podaných dne 27. 6. 2013 uvést datum 19. 6. 2013, kdy od společnosti DFH Musterhäuser GmbH obdržel dopis ze dne 18. 6. 2013 s platebními výměry a se všemi nutnými přílohami. K doložení tohoto tvrzení žalobce přiložil dopis (ze dne 18. 2. 2015) společnosti Moore Stephens s.r.o. a navrhl jako svědka vyslechnout autorku tohoto dopisu paní Věru Jankovcovou k dosvědčení tvrzení uvedeného v tomto dopise. Vzhledem k tomu, že žalobce výsledky daňové kontroly od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG obdržel dne 19. 6. 2013 a dne 19. 12. 2013 podal návrh na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011, podal jej v šestiměsíční lhůtě a nikoliv po uplynutí této lhůty. Žalovaný a Finanční úřad pro Plzeňský kraj proto neměly zastavit řízení o návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 z důvodu podání po uplynutí šestiměsíční lhůty. Je totiž třeba vycházet z § 35 odst. 3 daňového řádu, podle něhož se v pochybnostech považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak. Opak žalovaný a Finanční úřad pro Plzeňský kraj neprokázaly.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 9. 6. 2015. Navrhoval zamítnutí žaloby, když argumentačně vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Soud primárně obrátil pozornost na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný správní orgán k předmětu sporu, tak jak byl vymezen žalobou, uvedl v napadeném rozhodnutí mj. následující: „(...) Řízení muže být obnoveno na návrh příjemce, jako je tomu v tomto případě, nebo z moci úřední, a to za situace, kdy jsou zjištěny nové skutečnosti, které nebyly známy daňovému subjektu ani správci daně, a proto nemohly být vzaty v úvahu při původním rozhodování. (...) Použití obnovy řízení je však v nalézacím řízení dle ust. § 117 odst. 2 daňového řádu omezeno institutem dodatečného tvrzení. Pokud lze tedy podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování, nelze nalézací řízení obnovit. V řešeném případě bylo ve věci podaných dodatečných daňových přiznání již vydáno rozhodnutí dne 13. 9. 2013 (viz čj. 819339/13/2304-24801-401538, příloha č. 13, a čj. 819349/13/2304-24801-401538, příloha č. 14), dle kterých podání dodatečných daňových přiznání v takové podobě, jak to učinil daňový subjekt, bránila zákonná podmínka uvedená v ust. § 38p ZDP. Je však třeba uvést, že podání návrhu na povolení obnovy řízení je rovněž limitováno lhůtou pro předložení takového návrhu, a to jednak lhůtou objektivní, stanovenou v ust. § 119 odst. 4 daňového řádu, ale i lhůtou subjektivní, uvedenou v ust. § 118 odst. 2 daňového řádu, přičemž obě tyto lhůty musí být splněny současně. Během lhůty objektivní ve vztahu ke zdaňovacímu období roku 2010 a 2011 se zabýval již správce daně v napadeném rozhodnutí, ve kterém konstatoval, že objektivní lhůta byla ve vztahu k podanému návrhu naplněna. S tímto stanoviskem se ztotožňuje i odvolací orgán. Toto však nelze konstatovat ve vztahu ke lhůtě subjektivní určené v ust. § 118 odst. 2 daňového řádu. Citované ustanovení stanovuje uvedenou lhůtu do 6-ti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o důvodech obnovy řízení dozvěděl. Navíc navrhovatel musí splnění této subjektivní lhůty v žádosti o obnovu řízení doložit. Vzhledem k tomu, že se jedná o lhůtu stanovenou zákonem, nelze tuto lhůtu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 daňového řádu prodloužit. Dle dodatečných daňových přiznání podaných daňovým subjektem dne 27. 6. 2013 pod čj. 815 765/13 (příloha č. 7) a čj. 815766/13 (příloha č. 8) byly důvody pro podání těchto přiznání zjištěny dne 17. 5. 2013, tato skutečnost je dále upřesněna ve Vysvětlení k podání

dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 2005, 2006, 2010 a 2011, čj. 815771/13 (příloha k č. 10), jak je výše podrobně popsáno. Navíc, i sám daňový subjekt v prvním doplnění návrhu na obnovu řízení ze dne 18. 1. 2014, čj. 190362/14/2304-24801-401538, připouští, že daňová kontrola u mateřské společnosti, která byla nařízena dne 27. 10. 2010, byla provedena ve dne 25. 10. 2011 až 12. 12. 2012 dle zprávy z kontroly ze dne 20. 12. 2012 a německý finanční úřad vydal platební výměry za roky 2005 a 2006 již dne 15. 4. 2013. Dle předložených listinných důkazů byly uvedené platební výměry doručeny mateřské společnosti dne 17. 5. 2013 za rok 2005 a dne 12. 5. 2013 za rok 2006 (viz první doplnění návrhu na obnovu – příloha č. 23). Je tedy zřejmé, že uvedené skutečnosti byly mateřské společnosti známy již dne 17. 5. 2013, tj. v den, který daňový subjekt v dodatečných daňových přiznáních sám označil jako datum rozhodné pro podání těchto dodatečných daňových přiznání z důvodů zjištění takových skutečností, které zakládají počátek běhu lhůty pro jejich podání. S ohledem na obchodní a vlastnický vztah mezi odvolatelem a zahraniční společností DFH Fertighaus a.s., tj. zahraniční mateřskou společností, je možné uvést, že tato zahraniční společnost realizovala svou funkci majoritního vlastníka odvolatele prostřednictvím zahraničních fyzických osob ve statutárních orgánech odvolatele. Je zcela nepochybné, že tyto významné řídicí a rozhodovací pozice jim umožňovaly získání a předávání důležitých informací využitelných pro obě společnosti, mezi něž rozhodně patří i výsledky daňových kontrol, které mají dopady na stanovení převodních cen (resp. stanovení daňové povinnosti), vycházející z mezinárodního dohádovacího řízení, jehož se zúčastnily daňové správy obou dotčených států (tj. ČR a SRN).

Je třeba upozornit, že přestože daňový subjekt odvodil počátek běhu lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení od data 19. 6. 2013, tj. od data kdy mu byl mateřskou společností doručen dopis, v němž mu mateřská společnost oznamuje závěry z daňové kontroly provedené finančním úřadem v Německu mající dopad na převodní ceny a žádá jej o podniknutí příslušných kroků, pak tuto skutečnost dokládá stejnými důkazními prostředky, které doložil při podání dodatečných daňových přiznání, kdy ve Vysvětlení k podání dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 2005, 2006, 2010 a 2011 jimi dokládá den zjištění důvodů pro jejich podání, tj. den 17. 5. 2013. Z obsahu předložených listin je zřejmé, že důvody pro podání dodatečných daňových přiznání deklarované daňovým subjektem ve vysvětlení jsou zcela totožné s důvody pro podání návrhu na obnovu řízení. Je tedy zřejmé, že uvedenými důkazními prostředky daňový subjekt disponoval ještě před obdržením písemného oznámení ze dne 19. 6. 2013, neboť na jejich základě byl schopen sestavit a podat dodatečná daňová přiznání za rok 2005, 2006, 2010 a 2011 (Přílohy č. 7 až 10), v nichž označil jako den zjištění důvodů pro jejich podání již dne 17. 5. 2013. Z tohoto důvodu je možné přisvědčit závěru prvostupňového správce daně, dle kterého oznámení došlé daňovému subjektu dne 19. 6. 2013 nemůže být bráno jako první indicie vedoucí k obnově nalézacího řízení na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2011.

Odvolací orgán má tedy jednoznačně za prokázané, že počátek subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení je třeba odvozovat od data 17. 5. 2013. Vzhledem k tomu, že daňový subjekt podal návrh na obnovu řízení dne 19. 12. 2013, je možné konstatovat, že tak učinil až po uplynutí subjektivní lhůty stanovení v ust. § 118 odst. 2 daňového řádu (tj. po dni 18. 11. 2013). Je třeba uvést, že daňový subjekt byl o nemožnosti podání dodatečných daňových přiznání v té podobě, jak to učinil dne 27. 6. 2013 (příloha č. 7 a 8), informován v rozhodnutích správce daně již dne 13. 9. 2013 (příloha č. 13 a 14). Lze konstatovat,

že daňový subjekt mel tedy dostatek času pro podání návrhu na obnovu řízení (až do dne 18. 11. 2013) a nebyl tak krácen na svých právech toto podání učinit.

Odvolací orgán nad rámec uvedeného připomíná, že daňová kontrola zahraničního správce dane, která se týkala převodních cen mezi odvolatelem a mateřskou společností DFH Deutsche Fertighaus Holding AG a spojenou osobou DFH Musterhäuser GmbH, se zabývala stanovením převodních cen ve zdaňovacím období roku 2005, 2006 a 2007, nikoli stanovením převodních cen za rok 2010 a 2011. Proto se v této souvislosti nelze dovolávat postupu dle Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisku spojených podniku č. 90/436/EHS publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 93/2006, tzv. Arbitrážní konvenci. Tato Arbitrážní konvence však nestanovuje pravidla pro možnost snížení základu daně uplatněním daňových ztrát ve vymezeném období za situace, kdy v důsledku úprav převodních cen dochází k sekundárním úpravám základu. Na takové případy dopadají pouze ustanovení příslušných zákonů České republiky. Případné dohádovací řízení je tedy možné zahájit pouze u vyměřených daňových povinností za zdaňovací období roku 2005, 2006 a 2007, které byly prověřovány zahraničním správcem daně a u nichž byla v důsledku zjištění provedena primární úprava základu daně. Je třeba připomenout, že ve věci vyměřené daňové povinnosti za zdaňovací období roku 2005 a 2006 byla zahájena přezkumná řízení rozhodnutím čj. 17323/14/5000-14201-706012 a čj. 17337/14/5000-14201-706012. (...)“.

Krajský soud se s právě prezentovanými stěžejními závěry žalovaného správního orgánu plně ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu proto soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.**

[V] Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 30. prosince 2016

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková